

Θέατρο Διονύσου

Αλκίνοος Αλυσσανδράκης

Κωστής Καραθανάσης

Ιστορία του Θεάτρου

Εισαγωγή

☞ Το θέατρο του Διονύσου είναι ο σημαντικότερος γνωστός υπαίθριος θεατρικός χώρος στην αρχαία Αθήνα. Αποτελούσε μέρος του ιερού του Ελευθέρων Διονύσου που βρισκόταν στις νοτιοανατολικές παρυφές της Ακρόπολης και υπήρξε ο βασικός τόπος παράστασης του αττικού δράματος, αφού φιλοξενούσε τα Μεγάλα Διονύσια, τη μεγαλύτερη θεατρική γιορτή της πόλης των Αθηνών. Οι περισσότερες σωζόμενες τραγωδίες και κωμωδίες του 5ου και του 4ου π.Χ. αι. γράφτηκαν για να παιχτούν σε αυτόν τον χώρο.

Θεμελίωση

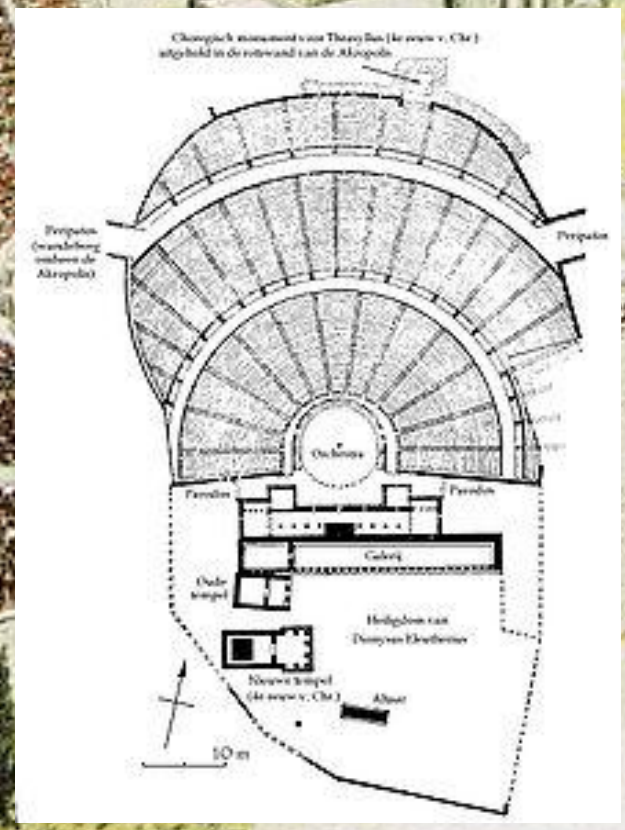
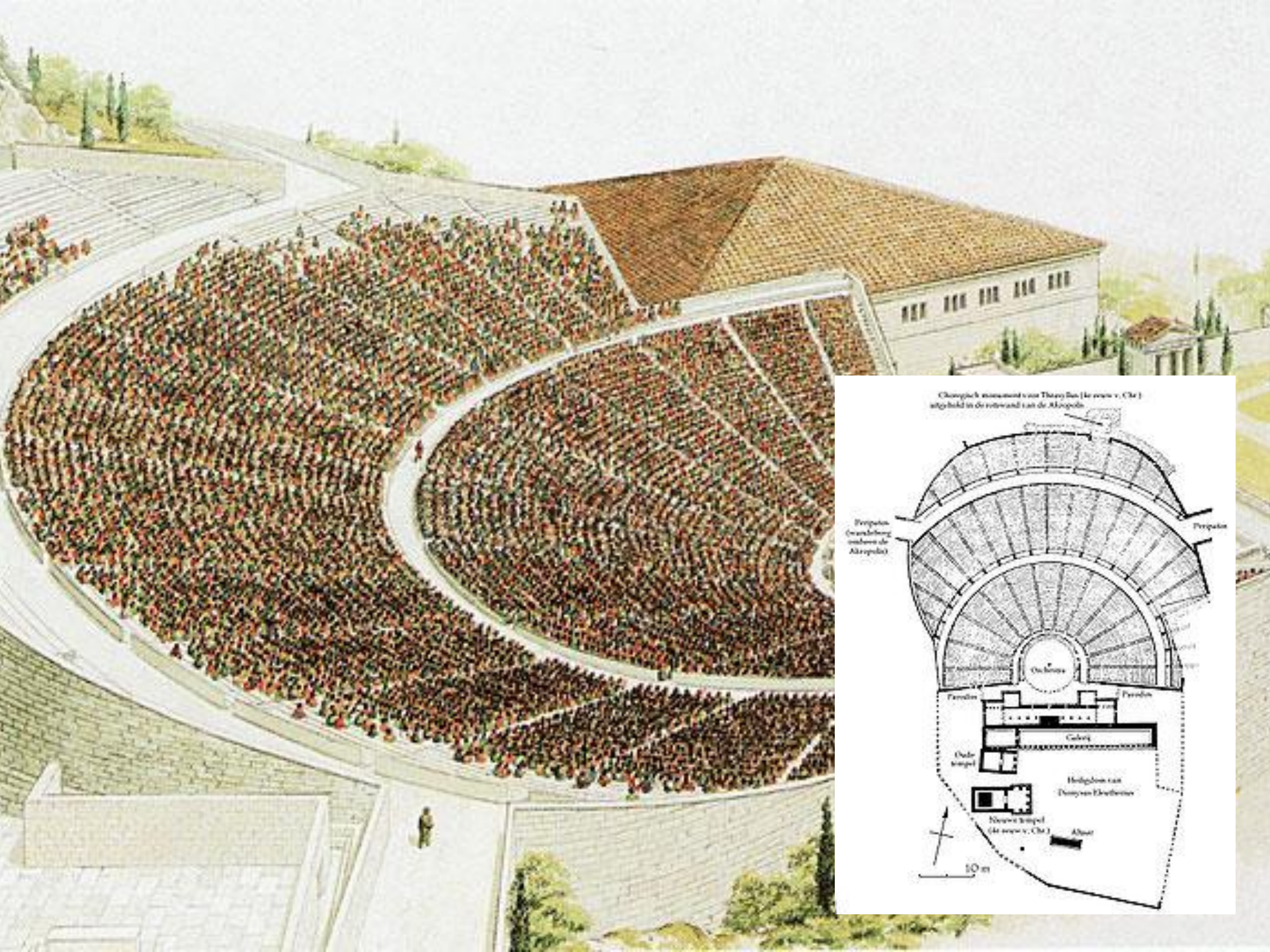
☞ Το θέατρο του Διονύσου θεμελιώθηκε πιθανώς τον 6^ο αι. π.Χ., στην περίοδο της δυναστείας των Πεισιστρατιδών, που με τα τότε δεδομένα θεωρείται γιγάντιο τεχνικό έργο. Έκτοτε επανοικοδομήθηκε και επεκτάθηκε πολλές φορές και έτσι είναι δύσκολο να καθορισθεί ποια ήταν η αρχική του μορφή. Σήμερα στον ίδιο χώρο βρίσκονται τα ερείπια ενός ρωμαϊκού θεάτρου, από το οποίο σώζονται 13 σειρές εδωλίων της κεντρικής κερκίδας.

Αρχιτεκτονική...

- ☞ Το θέατρο ήταν αρχικά μόνο ένα μέρος του περιβόλου του Διονύσου. Ο περίβολος περιείχε τον αρχαιότερο ναό του Διονύσου και έναν θυσιαστικό βωμό. Αργότερα προστέθηκε μια στοά εξαλείφοντας τον παλαιότερο ναό και χτίστηκε ένας δεύτερος ναός επεκτείνοντας νότια τα όρια του περιβόλου.

80 Η χωρητικότητα του θεάτρου υπολογίζεται σε 15.000 περίπου θεατές που κατανέμονταν σε κερκίδες. Η απόσταση της πρώτης σειράς, της προεδρίας, από την τελευταία εκτιμάται γύρω στα 80 μέτρα, ενώ από τους ηθοποιούς γύρω στα 12 μέτρα. Η ψηλότερη σειρά θέσεων του θεάτρου υψωνόταν περίπου 35 μέτρα επάνω από το χαμηλότερο μέρος του περιβόλου και, πριν από την κατασκευή της στοάς και της σκηνής, οι θεατές μπορούσαν να δουν τον ναό και τον θυσιαστικό βωμό από το θέατρο.

Σημερινές Ενέργειες

Αναστήλωση...

- ✎ Ήδη από το 2002 ξεκίνησαν οι εργασίες αναστήλωσης του αρχαίου θεάτρου του Διονύσου. Σύμφωνα με δελτία τύπου του Υπουργείου Πολιτισμού κατά την περίοδο 2002 – 2009 διατέθηκαν 3,5 εκατομμύρια ευρώ και θα ακολουθήσει νέα χορηγία ύψους 6 εκατομμυρίων ευρώ, για την αναμόρφωση της κεντρικής κερκίδας με την κατασκευή 13 ακόμη σειρών εδωλίων, προσθέτοντας έτσι 500 ακόμα θέσεις στις 1600 υπάρχουσες.

⌘ Για την αναστήλωση θα χρησιμοποιηθεί αντί του πειραϊκού ακτίτη, που ήταν το αρχαίο υλικό κατασκευής, παρόμοιος λίθος από την Κορινθία, καθώς και το υλικό των αρχαίων εδωλίων που έχει εντοπιστεί και βρίσκεται διάσπαρτο στον χώρο. Το κεντρικό τμήμα του θεάτρου προβλέπεται να ολοκληρωθεί το 2013, ενώ όλος ο χώρος, με προεκτάσεις των πλαϊνών σημείων του το 2016. Τον Ιανουάριο του 2010 είχαν ολοκληρωθεί οι εργασίες κατασκευής έξι σειρών εδωλίων.

Τα Ωδεΐα

Το Πρώτο Ωδείο

∞ Το ωδείο αυτό βρισκόταν κοντά στην Εννεάκρονο, ήταν ένα πολύ παλιό κτίσμα της αρχαίας Αθήνας και χρονολογείται πριν την κτίση του θεάτρου του Διονύσου. Εδώ έδιναν την παράστασή τους οι ραψωδοί και οι κιθαρωδοί. Δεν έχει διασωθεί ποιος το έχτισε ούτε αν καταστράφηκε κατά την επιδρομή των Περσών στην Αθήνα. Κατά τη διάρκεια του 5ου και του 4ου αιώνα π.Χ. χρησιμοποιήθηκε για πολιτικούς και στρατιωτικούς σκοπούς, αλλά και ως αποθηκευτικός χώρος για τα σιτηρά της Αθήνας και ως δικαστήριο. Στον χώρο αυτό γινόταν και η εναρκτήρια τελετή των Διονυσιακών αγώνων, ο προάγωνος, μια τελετή στην οποία οι δραματικοί ποιητές ανήγγελλαν τους τίτλους των έργων τους και εισήγαν τους ηθοποιούς τους.

Το Ωδείο του Περικλή

✎ Στα μέσα του 5ου αι. π.Χ., ανοικοδομώντας την αρχαία Ακρόπολη, ο Περικλής έχτισε το ωδείο βορειοανατολικά του θεάτρου. Αυτό το κτήριο ήταν τετραγωνικό στη μορφή με μια στέγη που περιγράφηκε ως πυραμιδική. Όταν ο Σύλλας κατέκτησε την Αθήνα το 86 π.Χ., ο Αριστίων κατέφυγε στην Ακρόπολη, ενώ προηγουμένως πυρπόλησε το ωδείο για να μην το χρησιμοποιήσουν οι Ρωμαίοι για ορμητήριο. Περίπου τριάντα χρόνια αργότερα ο βασιλιάς Αριοβαρζάνης Β΄ Φιλοπάτωρ της Καππαδοκίας το ξαναέχτισε. Αυτή είναι και η τελευταία καταγραφή που έχουμε για το ωδείο αυτό.

www.ancientathens3d.com

Το Ωδείο του Ηρώδου του Αττικού

- ☞ Το τρίτο ωδείο χτίστηκε λίγο μετά το 160 π.Χ. στο νοτιοδυτικό κλίτος του βράχου της Ακρόπολης από τον Ηρώδη τον Αττικό. Το έκτισε στην μνήμη της συζύγου του, Αππίας Άννας Ρηγίλλης, η οποία απεβίωσε το 161 π.Χ.. Ήταν και αυτό κτήριο από ξύλο κέδρου. Σε αυτό γίνονται ακόμα και σήμερα θεατρικές παραστάσεις.

